

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

15 de iuramento, quod in renuntiatione successionis interuenit, & de
gratia eiusde[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

tiarum iuramenti perpendamus causas, vt puta iudicium & iustitiam, quæ interuenire debent, c. *Et si Christus, de iureiur. cum siml.* & tamen non adfunt in hoc pacto iurato filia & patris, relictissime gratiam fieri temerari iuramenti dicemus. ¶ Proinde si constat ipso facto, filiam fuisse deceptam, tunc vel sola præsentia patris arguit metum, l. *cum virum, de regula. cap. cum dilectus, de vis qua vi metusve causi. si sum. a contr. sen. qui dedit causam contractui, & nulli consequenter reddidit, l. Et eleganter. de dol. P. pariter & accessorium iuramentum, c. *accessorium, de reg. iur. in 6.* Ne quod vna via prohibitum est directo per obliquum in fraudem legis probetur, c. *prudenciam, & ca. praxerea, de offi. deleg. Loratio, de sponsa. P.* Et ita etiam Federicus con. 194. incip. *quaritur, an domina e Margarita*, restringit decisionem ca. quamuis pactum, in filia enormiter, id est, præter modum læsa, vt ex eo, quæuis non probentur a patre interuenientes minæ vel verbera, metu præsumitur contractum & iuratum. Quem sequitur Ancharanus ad regul. *accessorium, in 6.* ¶ Responsum ¶ in iure est, solam & nimiam reuerentiam liberi (qui similis in obsequiis filii est) vt constat ex tit. *de obseq. a liber. Et li. par. & patro. prest. si probentur liquido improbare promissionem ab eo patrono factam, l. i. §. que oneranda. quar. rer. act. non da.**

De iuramento, quod in renuntiatione successione interuenit, & de Gratia eiusdem. Cap. 15.

1. Iuramentum promissorium seruandum, quare.
2. Iuramenti renuntiationis a filia factæ au dari possit absolutio, & seq.
3. Omnino verbum quid contineat.
4. Renuntiatio filie dote contenta ex quibus causis iuramento non obstantè rescindatur.

¶ Summus ¶ Pontifex in c. quamuis pactum, sexto loco vim maiorem pacti renuntiationis filia constituit in iuramento. Quod maius habet vinculum obligationis, veluti cum Deo promissione facta, l. 2. *de reb. cred. C. ca. est Christus, de iureiur.* & cum scriptum sit, non peierabis, reddes Deo iuramenta tua, Exo. 20. *Leui. 29.* Proinde seruanda quæ iurata seruari possunt sine detrimento salutis æternæ, ca. *quamuis, de pac. in 6. ca. cum dilectus, de his que vi met. cau. et si damnum temporale imminet plus est enim anima, quam corpus, l. sancimus nemini, 17. de sacrosan. eccle. C. D. Math. c. 6.* Satagit & ecclesia sacrosancta iuramenta seruari, c. *mulieri, c. ex literis, in ca. de iureiur. ca. cum contingat, eo. c. licet, eod. in 6. item & lex ciuili, auth. sacramenta puberum, si aduers. vend. l. fin. vt iurandi, de oper. lib. P. l. qui iurasse, de iureiur. in P. Neque perituis via aperienda est, ca. *cum dilectus, de his que vi me. causi. inuncta gl. que similia citat l. 2. C. de ind. vid. sol.* Et gratia non nisi ex maxima causa fieri potest: cum id quod expresse Deus per se vel per prophetas sancit, non possit a legislatore alio tolli vel mutari, ca. *sunt quedam, 25. q. 1. §. sed naturalia, de iur. na. gen. & eius.* Et quod superior admittit, inferior non potest infirmare, §. *interim, de defen. ciuili. in auth. c. cum inferior, de maio. & obed.* Item iuramentum spiritualis potest restringi, cap. *dece nimis, de iud. c. cum ad verum, ad ca. satis euidenter, 96. dist.* Possunt ad confirmationem istius iuramenti alia plura conferri, quæ tractabimus Deo fauente proprio loco de iuramento, in probationibus iudicialibus, quæ non referam. ¶ Sed ¶ interim explorabimus, num ab hoc iuramento renuntiationis, filia absolutionem possit petere. Et melior visa est opinio eorum qui negant: quam pluribus rationibus firmat Georgius Natha, in *Rep. c. quamuis, 3. colum. 14.* ¶ 1. Quia ¶ textus c. *quamuis*, tradit omnino iuramentum esse seruandum: verbum autem, *omnino*, impedit omnem ope-rem & remedium exceptionis, gl. in *c. fin. de off. & pot. iudi. delega. in 6. in verb. omnino, glo. in clem. 1. in verb. omnino, de vit. & hon. cler.* Et verba generaliter prolata, generaliter sunt intelligenda, l. *si seruius, de serui. verb. pred. l. 1. §. pen. de alea ius. & aleat. & affirmatiua omnino, omne, totum includens nihil excipit, l. Instans, de leg. 3. l. balista, ad Trebell. P.* Quomodo modum contraria negatiua vox nullo modo negat generaliter, & ideo prohibet dispensationem, glo. in *clem. in his. in verb. nullo modo, de vit. & hon. cler. 2.* Cumque verba sint intelligenda cum effectu, & vt aliquid operentur, c. *relatum, de cler. non reg. l. 3. §. hac verba, de neg. gest. l. si quando, de le. 1.* excludenda est dispensatio. Alioquin verba quæ de iuramento apposita sunt in c. *quamuis* essent perperam apposita, cum illud dispensatione eludatur. 3. Auth. sacramenta puberum, si aduer. vend. C. ait irruocabiliter sacramenta puberum & iu-*

rata pacta eorum obseruanda esse. Item Innocentius 3. respicit, nec iuramentum per summum pontificem remitti posse in preiudicium alterius, sine legitima causa, Inno. in c. *inier. de renuntiat. gl. & doli. in c. quanto, de iureiur. in ca. auctoritate, 15. q. 6.* Quia inquit Panor. cons. 12. v. *vol.* iuramentum est de iure diuino, ca. *est Christus, de iureiur.* ¶ Causam ¶ tamen legitimam ad rescindendam remissionem iuratum putant, læsionem filia vel minorem ætatem, ex quibus posse dari absolutionem iuramenti arbitrantur, Panor. cons. 12. circa si. v. *volu.* Ancha. in c. *canonum statuta, in 11. ar. princ. de conf. lafon in auth. sacramenta puberum, si aduer. vend. 9. & 10. col. quamuis Ancha. se sibi contrarius in cons. 433.* Et ita etiam iudicatur, vt absolutione iuramenti petita, læta enormiter, id est supra dimidiam partem legitimæ debita, restituatur in integrum, in c. *l. fin. inuncta gl. in ver. ex magna cau. qui & aduers. quos in integ. restit. non per. lib. 2. C. in. 42. l. si superstitie, de dol. C. & l. 2. C. de res. in. vendi. Et ita Bartholom. Challanæus ad §. 12. vers. sed postea, §. §. de testam. in consuet. Burg. quoque probat. Quia immodica læsio concludit dolum præiuratum, arg. l. *omnes que in frau. creditor. §. Lucius, mand. P. l. qui testam. de proba. l. si quis cum aliter, de ver. obl.* Neque hic adferenda in contrarium præsumtio, per quam non putatur patrem voluisse fraudare filiam, propter propensum singularemque animum & amorem in liberos, l. *consilio de curat. furio. l. si quidem, quod met. cau. P.* Nam præsumtio eliditur, vbi veritas contraria apparet, l. *cum de indubito, de probat. in P.* Accedit, quod is qui ex beneficio legis aut consuetudinis heres est, vndique suum ius imminutum habere debet, arg. l. *si patronum, de bo. liber. P.* Quinimo qui contentus accepto successione renuntiauit, potest nihilominus legitimam petere supplementum, l. *quando, §. generaliter, & ibi Iaso. & liberes instituta, de inoff. testam. C.* Quomodo modum si filia dote contenta excludatur per statutum a successione, potest petere supplementum legitimæ, si minus idoneam dote accepit a patre. Et Socinus cons. 150. citat quinquequingda Doctores, qui pro hæsententia consulerunt: atque secundum hanc iudicatum sæpe refert Challanæus ad §. 12. *de succo. ad ver. ne resourne, vers. in contrarium tamen, in consue. Bar.* Quia dos debetur in locum legitimæ, l. *quoniam nouella, de inoff. testa. C. & legitimæ supplementum proculdubio peti potest, l. omnimodo, & l. cum scimus, eod.* quamquam Socinus in prædicto loco referat 20. Doctores in contrariam sententiam declinasse.*

De Superiuentia filia patri post pactum. Cap. 16.

1. Filia renuntiante, an nepos ex ea admittatur ad petitionem successione sui.
2. Iuramentum quando obliget heredes iurantis.
3. Nepotes non obstantè renuntiatione matris succedere possunt an ex propria persona.
4. Filia, qua renuntiauit successione, dote accepta, nõ potest præterita ex petri contra testamentum patris quare.

¶ Septimo ¶ loco, axioma nostrum renuntiationis valida exigit, vt filia superiuiat patri. Nec plane quæstio est in fructifera, an nepos exclusa filia per renuntiationem ab auti bonis quoque excludatur. Et Bal. & Salyc. in l. maximum vitium, de lib. præter. C. excludi putant, Bar. in l. 2. ad Tertullia. in l. *liberorum, de ver. sign. Soc. cons. 3. col. 2. vers. versio probatur.* Cynus in l. 1. *que sit lon. con. C.* & alii quos recenset Arnol. Ferronus ad §. 12. *de testa. in cons. Burdeg.* quam sententiam Ferronus sequitur, non adhibita distinctione, an patri superiuerit, vel moriatur filia. Quia exclusa filia, censentur exclusi eius liberi, vt bona remaneant in familia & nomine maiorum, & nepos vocatur ex persona patris, §. *neque illo, de trien. & sem. in auth.* Sunt tamen aliqui, qui nepotem admiserunt, præ mortua viuenti auo filia, quos refert Bald. in l. maximum vitium, C. de lib. præter. Bar. in l. qui superstitis de acquir. her. red. & Sylua cons. 108. admittit Bald. cons. 1. lib. 2. & Perusinus in d. l. de quibus de leg. 1. & Franc. a Ripa, lib. 2. *respon. respon. 6.* Tractatur hæc quaestio ab Aretino, Baldo, Decio, Castr. in l. pactum, de collato. C. a Salyc. eto, in l. pactum, C. de pact. & per alios citatos per Ferronum ad §. 13. *de testa. in consuet. Burdeg.* Sed verior est sententia prior: quia iuramentum a matre præiuratum nõ debet nocere filiis, ca. *cum contingat, in fine inuncta gl. de iureiur.*

¶ Et ¶ quamuis iure communi pactum transeat ad heredes 2 in temporalibus, in leg. veteres, de contrahendis stipulationes, Cod. tamen iuramentum matris non potest filios obligare, vt non possint ex sua persona succedere, arg. ca. 1. *de des. impub. in 6. obli.*